FOTBAL

CURENTE ȘI TENDINȚE ÎN FOTBALUL NOSTRU

Anul fotbalistic ce se încheie cuprinde, la modul cel mai pregnant, un element marcat puțin mai înainte: discuțiile teoretice și, mai ales, tendințele de aplicare a concluziilor lor.

Fenomenul n-a apărut în abstract, ci are cauze care țin atît de C.M. din Anglia cît și de amplitudinea contactului internațional pe care l-a înregistrat în această perioadă fotbalul nostru.

Desigur, este interesant că se discută, chiar dacă uneori sînt emise și idei extravagante, dar mai interesantă, esențială aș spune, e încercarea de a aplica... pe gazon teoria, de a găsi modalitatea de adaptare a teoriei la mijloacele fotbalului nostru. Fără îndoială, nu spun o noutate dacă reamintesc aici că multă vreme, din păcate, aceste discuții nu dădeau naștere la nimic, păstrîndu-se la nivelul speculațiilor... spiritului, sau, în cel mai fericit caz, la aplicări rigide, mecanice, ale unor canoane teoretice. O încercare de exemplificare ar echivala cu înșiruirea majorității echipelor noastre.

Schimbul de experiență și confruntările directe cu echipe de valoare (R.F.G., Portugalia, Uruguay, Internazionale, Liverpool etc.), participarea la diferite consfătuiri, simpozioane, cursuri, apariția unor lucrări teoretice au lărgit orizontul tehnicienilor și jucătorilor și iată că ne aflăm, mi-aș îngădui să zic, dincolo de pragul începutului.

Cunoașterea mai profundă a problemelor a dus la diferențieri, la poziții personale, plecînd de la adoptarea necondiționată a jocului în linie (Dinamo Bacău — C. Teașcă) pînă la „betonul" cel mai armat — cu „libero" și marcaj individual (Dinamo București — antrenori Traian Ionescu și Angelo Niculescu). Între aceste limite se află o mare varietate de atitudini: jocul în linie cu „acoperire" și „libero" mobil (Steaua — antrenori Ilie Savu și Ștefan Onisie), apărarea aglomerată cu „măturător" în față (Universitatea Craiova — antrenori Robert Cosmoc și Gh. Nuțescu).

Un aspect interesant îl oferă jocul noii promovate — Jiul Petroșeni (antrenori Ștefan Coidum și Traian Ivănescu) — unde se tinde la desființarea „posturilor" accentuîndu-se pe o mai mare circulație a jucătorilor, îndeosebi în primele două linii. Și mai sînt și alte exemple: Progresul București, pentru maniera în care se apără și contraatacă.

Ceea ce ni se pare important de reținut este faptul că tehnicienii angajați în această confruntare directă

De la teorie la practică

a teoriei cu practica se orientează spre adoptarea acelui sistem (așezare) care corespunde cel mai bine posibilităților jucătorilor cu care lucrează. Pe aceeași linie, „frumoasa jucărie" — sistemul cu patru fundași — a început să fie „demodată", antrenorii noștri căutîndu-i acel resort miraculos care duce la obținerea succesului. Și, de aici, pînă la constatarea de principiu — valoarea noului sistem nu-i dată de așezarea geometrică a jucătorilor, ci de complexitatea sarcinilor tactice pe care le dezvoltă — nu a fost decît un pas, pe care unii l-au și făcut (Dinamo București, Universitatea Craiova, Steaua, Petrolul, Farul etc.), iar alții sînt pe cale să-l parcurgă.

La Steaua, fenomenul capătă o alură particulară, cei doi antrenori încercînd să creeze un sistem propriu, în care calitățile jucătorilor să fie folosite la maximum. Cu ani în urmă, Steaua a făcut școală în fotbalul nostru și reeditarea acestui mod de a pune problema nu poate fi decît îmbucurător, chiar dacă astăzi, ca și atunci la început, sînt unii ce ridică sceptic din umeri.

Sînt lucruri demne de reținut atenția, pentru că pe baza lor a apărut și se dezvoltă un nou mod de a aborda problema. „Dezlegarea" pe care a dat-o forul de specialitate (F.R. Fotbal) fiecărui antrenor, de a alege varianta tactică convenabilă — singura condiție fiind sensul ofensiv al jocului — a dus la preocupări noi pentru tehnicienii noștri, dintre care cea mai importantă ni se pare aceea de a căuta și forma jucători potriviți sarcinilor tactice pe care aceștia trebuie să le rezolve în teren.

Pe de altă parte, lărgindu-se sfera preocupărilor tactice, îmbunătățirea tehnicii individuale a apărut ca o necesitate de prim ordin și nu întîmplător tinerii promovați în echipe (Vigu — Steaua, Etem — Farul, Niță, Strîmbeanu — Universitatea Craiova etc) au ca principală armă tehnica.

Modificări au apărut și în conținutul lecțiilor de antrenament, accentul căzînd pe o înțelegere mai completă a sarcinilor generale ale jocului, căutîndu-se dezvoltarea inițiativei creatoare a jucătorilor.

Fără doar și poate, există încă multe alte lucruri de spus în legătură cu curentele și tendințele existente azi în fotbalul nostru. Circulația de idei și mai ales tendința de unire a teoriei cu practica marchează, cred, o etapă nouă pe drumul integrării fotbalului nostru în contextul valorilor internaționale autentice. Rîndurile de față n-au pretenția să epuizeze sfera problemei, ci doar să sublinieze momentul, să atragă atenția asupra lui și a utilității unor astfel de încercări.

VALENTIN PĂUNESCU

Turneul echipei României (tineret) în Congo (Kinshasa)

LUMUMBASHI. — Continuîndu-și turneul în Africa, echipa de fotbal (tineret) a României a jucat la Lumumbashi (Katanga) cu o selecționată regională. Fotbaliștii români au obținut victoria cu scorul de 5—3.

Arbitrii englezi l-au desemnat pe Bobby Charlton „fotbalistul model" al anului 1966. Alegerea nu are darul să surprindă... Așa cum îl vedem în fotografie, Bobby își efectuează fiecare antrenament cu o conștiinciozitate exemplară

De pe terenurile din Europa

BOBBY CHARLTON — „FOTBALISTUL MODEL" 1966

În urma unei anchete organizate de ziarul „DAILY MAIL" în rîndul arbitrilor englezi, mijlocașul echipei Angliei, Bobby Charlton, a fost desemnat ca fotbalistul englez model al anului 1966, un exemplu de conștiinciozitate în pregătire și conduită pe teren.

De remarcat că pe următoarele trei locuri se află jucători care n-au făcut parte din echipa cîștigătoare a „Cupei Jules Rimet". Este vorba de Jimmy Langley (Ruen's Park Rangers), Bobby McKinley (Nottingham Forest) și George Eastham (Stoke City).

Căpitanul echipei Angliei, Bobby Moore, se află pe locul 5, iar pe locul 6 Denis Law (Manchester United).

LONDRA. — Jucînd în deplasare la Londra, echipa Liverpool a dispus cu 2—1 (2—0) de Chelsea și ocupă locul doi în campionatul englez de fotbal, cu 28 de puncte. Lideră continuă să fie echipa Manchester United, cu 30 de puncte.

★

● Începînd cu prima lună a anului 1967, în Anglia se va organiza un concurs special de pronosticuri la meciurile de fotbal, concurs ale cărui beneficii vor fi alocate dezvoltării atletismului.

★

● Nobby Stiles, mijlocașul echipei *Manchester United* și al naționalei engleze de fotbal, a fost suspendat pe termen de 21 de zile, începînd de lunea viitoare. Federația engleză de fotbal a luat această măsură în urma repetatelor abateri de care s-a făcut vinovat Stiles în meciurile de campionat și în special în jocul de la 3 decembrie cu *Aston Villa*.

CAMPIONATUL ITALIAN

ROMA. — După 13 etape, în campionatul de fotbal al Italiei continuă să conducă echipa *Internazionale* cu 21 puncte, urmată de *Juventus* — 20 puncte și *Napoli* — 18 puncte. În etapa a 13-a, Internazionale a dispus cu 2—1 de Cagliari. Juventus și Milan au terminat la egalitate: 1—1.

★

BERNA. — În vederea turneului pe care-l va întreprinde la începutul lunii ianuarie în Mexic, selecționata de fotbal a Elveției a susținut la Berna un meci de verificare în compania echipei franceze Besançon. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 4—0 (1—0). Au marcat Durr (din 11 m), Quentin și Kunzli (2).

Din campionatele regionale

DOBROGEA

Cimentul Medgidia (antrenor Fl. Ambru), ocupă primul loc la jumătatea întrecerii în campionatul regiunii Dobrogea. Un fapt îmbucurător al acestei ediții a campionatului este tinerețea echipelor participante: media de vîrstă a jucătorilor — 21 de ani!

1. Cimentul Medgidia	13	9	3	1	26— 9	21
2. I.T.C. Constanța	13	10	0	3	23—11	20
3. Metalul Mangalia	13	7	3	3	20—13	17
4. Marina Mangalia	13	5	6	2	22—12	16
5. Petrolul Constanța	13	5	6	2	19—10	16
6. Victoria Saligny	13	7	1	5	19—18	15
7. Unirea Murfatlar	13	5	3	5	18—13	13
8. U.S.A.S. Năvodari	13	3	6	4	13—15	12
9. Ideal Cernavodă	13	4	2	7	15—13	10
10. Știința Constanța	13	3	4	6	12—18	10
11. Callatis Mangalia	13	4	1	8	18—29	9
12. C.F.R. Constanța	13	2	4	7	12—22	8
13. Tractorul Horia	13	2	4	7	11—32	8
14. Celuloza Constanța	13	2	3	8	10—23	7

B. LIVIU-coresp.

UN MARE ANTRENOR DESPRE MESERIA LUI

Otto Gloria despre antrenamente, pregătire psihologică, fotbal atletic ș. a.

Cunoscutul ziarist italian Giulio Cappelli a întreprins, pentru **„Gazzetta dello Sport"**, o anchetă asupra fotbalului, deplasîndu-se imediat după încheierea campionatului mondial în Spania, R.F.G. și Anglia, pentru a studia la fața locului situația fotbalului din aceste țări și, în special, metodele de pregătire folosite de antrenori.

Primul specialist consultat a fost Otto Gloria, ex-antrenorul echipei Portugaliei, actualmente antrenor la Real Madrid, cîștigătoarea „Cupei campionilor europeni".

Spicuim din „Gazzetta dello Sport", cîteva probleme care, credem, interesează și pe iubitorii fotbalului din țara noastră.

O primă problemă asupra căreia Cappelli a cerut părerea lui Otto Gloria a fost antrenamentul.

Otto Gloria: *Eu nu fac nici o pregătire preliminară. Cînd intru pe stadion, jucătorii sînt deja acolo și mă așteaptă lîngă cele 22 de mingi, cîte una pentru fiecare jucător. Chiar cînd am în vedere un antrenament de atletică ușoară, jucătorii sînt încălțați în bocanci de fotbal și nu se despart de minge. Un antrenament durează în medie două ore, fără întrerupere. Exercițiile au o durată de 2—3 minute, urmărind un „crescendo" în viteza de execuție. Antrenamentul îl țin, de regulă, de la 10,30 la 12,30, ceea ce face ca ultimele eforturi să se desfășoare adeseori pe o căldură toridă. Nu înțeleg însă să fac concesii: „elevii" mei trebuie să se antreneze și atunci cînd termometrul arată 30—35 grade, dar și cînd temperatura coboară sub zero.*

G. Cappelli: Aș dori să ne spuneți cîteva cuvinte despre antrenor, ca element de răspundere în conducerea echipei.

Otto Gloria: *După părerea mea, antrenorul trebuie să se bucure — datorită comportării sale — de prețuire și respect din partea jucătorilor. Am 20 de ani ca antrenor. Adeseori mi s-a reproșat că sînt prea autoritar. Adevărul este că nu trec cu vederea nici o abatere — scot din echipă orice jucător, chiar dacă prin aceasta aș crea o situație grea. Așa am procedat la Sporting Lisabona și am cîștigat campionatul țării, așa voi proceda și la Real. Am fost jucător, apoi antrenor la Vasco da Gama și Botafogo și știu ce înseamnă a fi trecut pe tușă și sancționat. Antrenorul trebuie să se pregătească intens, zi de zi. În Brazilia nu poți fi antrenor dacă n-ai diploma de profesor de educație fizică. Un fost fotbalist poate deveni antrenor numai după ce face un curs de doi ani, apoi o specializare de 10 luni. Nu exclud, desigur, fenomenele: pot fi și excelenți antrenori autodidacți.*

REVISTA PRESEI STRĂINE

G. Cappeli: Ce părere aveți despre pregătirea psihologică a jucătorilor?

Otto Gloria: *„Tratamentul" psihologic este foarte important. În ciuda „intransigenței" de care sînt acuzat, am reușit să-mi cîștig totdeauna elevii printr-o atitudine corectă, le-am cunoscut familiile, ne-am împrietenit. Pe teren, însă, eu sînt cel care comand. Lucrînd pentru îmbunătățirea tehnicii, nu trebuie să se uite nici pregătirea psihologică, care cere nu numai o sensibilitate deosebită, dar și multă răbdare, dublată de acea încredere în reușită care trebuie transmisă jucătorului. Prin răbdare, modestie, purtare corectă și netoleranță față de greșeli, se creează condiții ca antrenorul să fie stimat și ascultat din convingere. Dacă nu se întîmplă așa și antrenorul face concesii, el ajunge curînd la „remorca" echipei. Antrenorul trebuie să-i ajute pe jucători să-și învingă propriile limite tehnice și psihice, exaltînd voința fiecăruia pentru ca printr-o muncă pasionantă să realizeze acea voință colectivă de a învinge.*

G. Cappelli: La masa rotundă de la Winterbottom, la care ați participat împreună cu Schön și Ramsey, s-a vorbit despre un fotbal atletic și despre unul artistic.

Otto Gloria: *Jucătorul de fotbal are, nativ, o anumită dexteritate, un anumit talent de a juca mingea cu piciorul. Mediul, temperamentul și priceperea primilor săi instructori fac din el un „artist" mai mult sau mai puțin realizat. Cei mai puțin realizați „artistic" suplinesc acest lucru prin forță, viteză și... temperament. Iubitorii fotbalului disting repede pe cei care fac parte din categoria celor puternici, dar mai puțin abili. Antrenorul trebuie, fără a sufoca talentul, să dezvolte forța fizică a jucătorilor „artiști" și invers, să dezvolte fantezia la cei cu joc bazat mai mult pe tehnică și forță fizică.*

G. Cappelli: Se spune că fotbalul mondial e orientat actualmente spre un joc cu precădere defensiv.

Otto Gloria: *Cunosc fotbalul brazilian și portughez și pot spune că în Brazilia și Portugalia jocul defensiv nu va avea niciodată succes. Echipele pe care le voi antrena eu vor continua să joace supranumeric atît în apărare cît și în atac, așa cum au jucat cele mai bune echipe la C. M. din Anglia, exceptînd, într-o oarecare măsură, echipa R.F.G.*

G. Cappelli: Dacă ar fi să puneți bazele unei echipe „a lumii", pe cine ați alege mai întîi?

Otto Gloria: *Pelé, Eusebio și Simoes. Trei atacanți, pentru că apărătorii se formează mai ușor.*

G. Cappelli: Credeți că sînt utile cantonamentele prelungite?

Otto Gloria: *Cantonamentele lungi sînt dăunătoare. După părera mea, de vineri seara sau sîmbătă dimineață e suficient timp pentru un cantonament.*

G. Cappelli: După cît timp socotiți că o echipă joacă potrivit indicațiilor dv.?

Otto Gloria: *Este întrebarea cea mai dificilă pentru un antrenor. Cred că după 4—5 luni. Dacă nu se întîmplă așa, antrenorul trebuie să aibă răbdare, să muncească și mai intens pentru a crea acea unitate de vederi. Cînd echipa pierde, antrenorul este vinovat, cred eu, în proporție de 70—80 la sută. Cînd cîștigă, meritele lui trebuie să se ridice la același procentaj.*

G. Cappelli: După părerea dv. echipa face pe antrenor sau antrenorul este cel care face ca o echipă să fie „mare"?

Otto Gloria: *Orchestra lui Toscanini era formată din muzicieni de primă clasă, dar Toscanini era cel care făcea ca orchestra să fie „mare"!*